

Spart'a Hieronimi oala comitetului național român în hârbe, pentru ca din fie-care hârb se se nască un comitet.

Ieremia.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{3}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Calicul interviuat.

Terminul „interview” înseamnă „spionul opiniunii publice.”

Atari spioni volanți stau în serviciul gazetelor celor mari, și se hrănesc din șarlataneria reclamelor.

Interviui, sau spionii opiniunii publice vizitează diferite persoane de influință, le pun sfredelul în burtă, și sfredelesc până ce află cele dinlăuntru ale lor.

În timpul mai nou, și cu deosebire dela procesul memorandumului încóci, spionii opiniunii publice au sfredelit pe diferiți indiviși din societatea română.

În Sibiiu, un interview dela Pesti Naplo a sfredelit pe metropolitul Miron, pe Dr. Ilarion Pușcariu, pe Partenie Cosma, și pe cocóna Dr. Raț.

La mine s'a prezentat cu sfredelul un strănepot de ai lui Atila cu numele Jaiteles Aivaimirányi, primredactorul ziarului guvernamental „Bolondság”, și m'a interviuat așa:

— Dumniata ești Calicul?

— Da, eu sum Calicul, sau idea de stat maghiar!

— Eu sum primredactorul ziarului guvernamental Bolondság, și ca atare am onórea a me recomanda!

— Vei avea! — Că esti dela Bolondság, asta din față ți se vede!

— Am venit la dumniata se aflu direcțiunea dumnitale politică!

— Direcțiunea mea politică, domnul meu, e strâmbă. Eu nu fac politică. Chiemarea mea e a rîde de politica, ce alții o fac!

— Asta o stiu eu! — Ași voi însă se cunosc părerea dumnitale asupra întrebării: Cum s'ar putea rezolva chestiunea naționalităților din Ungaria, și în special chestiunea națiunei române?

— Întocma ca și chestiunea orientală!

— Ei, dar până acum nici un politic din lume nu stie cum chestiunea orientală s'ar putea rezolva?!

— Între acești politici și pe mine mă poți număra! — Dacă însă dumniata voesti se aflî îndrumări pozitive asupra resolvării chestiunei orientale, și c'o cale a chestiunei naționale române, adresează-te la I. A. de Preda!

— Cine e I. A. de Preda?

— I. A. de Preda e un bărbat cu erudițiune superiôră, care tôte le stie mai bine decât alții. Dumnezeu însuși, dacă înainte de facere ar fi consultat pe I. A. de Preda, sigur ar fi făcut această lume cu mult mai bună. I. A. de Preda cunoște și mai exact decât alții tôte fazele politiceei nôstre naționale. El a fost telegrafurromanist, după aceea tribunist, ađi e moderist, și prin urmare un caracter firm politic. — Întreabă dumniata pe I. A. de Prêda, cum se curează ochii de găină; câți pureci are un câne în luna lui August; din ce lemn a fost făcută scara, pe care patriarchul vechiutestamentar Iacob, în vis, s'a suit în ceriu; care mósă stie lega buricul mai bine, și la tôte îți va răspunde cu cunoscința de cauză. I. A. de Preda îți va da

îndrumări pozitive nu numai la rezolvarea chestiunii naționalităților din Ungaria, dar' și la rezolvarea chestiunii orientale, pentru că el între altele e și un mare vânătoriu, și îndată ce și slobóde pușca asupra unei sêlbătăcimi fie urs, lup, vulpe, iepure etc., la moment e deplin orientat, că n'a nimerit!

— Îți mulțănesc pentru descoperirea aceasta atât de prețioasă. Eu însă totuși ași dori se află și părerea dumniitale privitoare la rezolvarea chestiunii naționale române!

— Domnul meu, părerea mea despre rezolvarea chestiunii naționale române stă tot așa de aprópe de mintea sănătósă, ca și părerea contrară a celor dela regim de balamuc, și de aceea eu cu dumniata nu pot sta de vorbă!

— Nu affi dumniata, că dacă regimul v'ar întări în Blaj un metropolit, în câteva comitate v'ar denumi câțiva fișpani români, câțiva inspectori de școle, câțiva juđi la tribunale, table, și la curie, cu'n cuvânt dacă v'ar da pâne, óre atunci spiritele dușmănóse ideii de stat maghiar nu s'ar mulcomi, și óre chestiunea națională română nu s'ar abate în ogarșia drumului, care duce la limanul cel dorit al păcii publice în statul ungar?

— Nu Domnul meu! — Noi Români nu ne spargem capul după pâne. — Noi din vechime ne-am obicinuit a ne crește pe cei mai mari bărbați ai noștrii cu mămăligă și ceapă, și până când putem trăi cu atare nutrimânt, nu ne temem de maghiarizare!

— Ei, și adevărat sê fie, că dumneavóstră voiți se vê aliați cu Sasii contra statului maghiar?

— Și asta se pótel! — Omul, de nevoe, mănâncă și plăcinte! — Óre dumniavóstră, ca se vê ajungeți scopul, nu vê aliați și cu dracul? — Bismark n'a făcut tot așa?!

— Bine, da orbi sunteți dumniavóstră, de nu vedeți că Sasii nu v'au dat, și nu vă dau nimica?! Arată-mi dumniata un singur ampioiat român la Universitatea sásască, sau la magistratul din Sibiu!

— La Universitatea sásască, ce e drept, nici un român nui. Ce se și facă însé Românii la o deregătorie, la care însuși ampioiații săsești, în lipsa de altă muncă, își pipă salariul frecându-și fundul pantalonilor exoffo de scaun. La magistratul Sibiiului, din contră, majoritatea ampioiaților constă din români, deși aceștia n'au altă chiemare oficială decât a mătura stradele. Apoi eu te asigur domnul meu, că românul și cu atâta e îndestulit, că Sasii îi conced a mătura stradele Sibiiului ca român, devreme ce, dacă în magistratul Sibiiului ar șede a unguri, românului nici atâta nu 'i-ar fi iertat!

— În privința asta ești în rătăcire. Statul maghiar nu cere altă del a Români, decât se învețe limba statului, care e și trebuie se fie cea maghiară, pentru-că Maghiarii au înființat și țin statul.

— Despre înființarea statului nu's în chiar. Ce privește însé ținerea statului, îți spun hotărit, că ađi statul ține mai mulți maghiari decâti din aceștia țin statul. Eu altcum n'am nimica contra învățării limbei statului. Noi Românii, când vorba vine la adecă, învățăm tóte limbile din lume, și tot români rămânem, că așa ni firea. Învățăm limba statului și pentru motivul, că venind ađi mâne la putere se vă putem judeca într'o limbă, pe carea dumniavóstră o pricepeți. Cerem însé ca se ne lăsați se învățăm și românește. Asta în însuși interesul statului ungar, pentru-că în Transilvania limba diplomatică din vechime e cea românească, și dacă astă limbă n'ar fi, ungurul cu sasul nu s'ar putea înțelege. — Cu deosebire însé nu suferim limba maghiară în biserica românească!

— Bine, da cum vă place se suferiți limba cea grecească în bisericile românești?

— Asta nu învôlvă nici un pericol. Din bisericile românești, în care se cântă grecește, nici un român nu s'a făcut grec, până când din bisericile românești, în care se cântă și se predică ungurește, ca spre exemplu în cea din Roșia montană, și din diecesa lui Pituk Béla, cei mai mulți români se maghiarisează!

— Da ce ȳici dumniata la uniunea Transilvaniei cu Ungaria?

— ȳic cu metropolitul Miron: „Sum bolnav, de aceea nu me pot declara așa din fundament, după cum mi-ar plăcea se'mi spun vederile mele în această chestiune!“

— Da ce ȳini dumniata de partidul românilor moderați?

— Aceea ce italianul exprimă prin: *Mopperli perduto*! — Români alctum din firea lor sunt moderați, însă aȳi român mai moderat decât Dr. Lucaciu nu aȳi în Ungaria!

— Bine da metropolitul Miron a asigurat pe un interviu d'ai lui Pesti Napló, că dacă regimul face ceea ce românii moderați propun, mișcarea română se pôte abate în alvie mai lină!

— Români moderați, de care metropolitul Miron sub împresiunea durerii nervilor sei clericali ȳi-a făcut amintire, sunt toți bolnavi. Pe aceștia ușor îi poȳi abate în alvie mai lină, îȳi trebuie numai sapa și lopata!

— Esti dumniata de părerea lui Dr. Ilarion Pușcariu, că dacă regimul ar da bisericii cele 25 mii floreni, pe care ministrul aleluiat Trefort 'i le-a luat, ar fi pace?

— Eu nu prea cercetez biserica, și de aceea părerea mea în d'ale bisericii nu pôte fi dătătoare de măsură. —

Cu tóte este eu cred, că toți cei-ce țin la părerea vicariului arhiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu, între frați merită 25!

— Cum cugeți dumniata, că iritațiunea produsă între Români și Unguri prin procesul memorandumului s'ar putea potoli?

— Numai așa, dacă regimul înmulțește gendarmeria până la suma minimală, ca fie-care român se'și aivă gendarmul seu la spate, și fie-care ungur doi, unul la spate și altul la buric!

— Eu drept se'ți spun, nu consimt cu producerea de atâta martiri prin procesele de presă inițiate de regim contra Românilor!

— Da dumniata cređi, că eu consimt? — Noi, domnul meu, avem atâta sfinți de nu ne ajunge timpul se ne închinăm la toți. — Apoi la unii sfinți martiri, pe care regimul prin procesele sale de presă ni i-a fabricat, nu te încumeți a te închina de temerea, că pe când te închini mai bine, atunci te încarcă dracul de spate!

— Da ce pretenđiuni ai face dumniata la regim, ca se mulțamească pe Români?

— Eu una și bună: Regimul lui Vekerle se dimisioneze, și cu formarea noului cabinet se se încredințeze Dr. Raț!

— Asta nu se póte!

— Dacă nu se póte, atunci sictir!

Cu cuvântul acesta strângând mâna lui Jaites Aivai-mirányi cu'n picior în grindă, am închis ușa după el!

Ești pocăit!

Bietul Mitru lui Istade
 Șapte ani și jumătate
 Prin lume a cătănit
 Și-amu acasă a venit
 Schidol, dar' căsătorit.
 Acasă cum a ajuns
 Oblu la popa s'a dus
 Și a ȃis: Domnule părinte
 Ca om bătrân și cuminte
 Fii bun spovedește-me,
 Apoi canonește-me
 Cu canonul cel mai greu
 Numai se me scap de rău,
 Că eu cât am cătănit
 Încă nu m'am spovedit,
 Și am, vai, păcate grele,
 Și vreau se me scap de ele!
 — Bine'i Mitre, bun gând, ȃeu,
 Trimisu-te-a Dumneȃeu,
 Deci spune'mi tu ce-ai greșit
 Cât prin lume ai cătănit?
 Și'ncepe Mitru se spună
 Tóte oblu ca pe strună
 Câte numai le-a făcut,
 Dar' deodată a stătut
 Locului, și-a cuvântat:

Mai am părinte-un păcat
 Dar' mi rușine se'l spun,
 L'am făcut c'am fost nebun,
 L'am făcut, nu'l pot desface,
 Amu'i târȃiu, n'am ce face,
 De ȃi'l spun ori că de'l tac,
 Pentru mine'i tot un drac,
 Știu că nu me poți ierta
 Părinte, sfinȃia ta!
 Spune Mitre ori ce ai
 Ispăsit se mergi în raiu,
 De păcatul spovedit
 Poti ști că ești ispăsit!
 — Hm! părinte, om sfințit,
 Cât prin lume am cătănit
 M'o pus dracul și-am luat
 Pe Julcsi lui Kis Borbat
 De nevéstă — eu Român,
 Ea unġuróică, păġân,
 Și-amu ași vrea negreșit
 Se me simțesc pocăit!
 — Ține-o Mitre dac'o ai,
 Canon dela mine n'ai,
 Nici nu poți avea mai mare
 Amar de ȃilele tale!

Un consiliu familiar.

Feciorul: Mamă!

Mama: Ce, dragul mamei?

Feciorul: Unde'i tata?

Mama: Acum a intrat în tindă!

Feciorul: Tată hai iute în odaie!

Tata: Ce aveți cu mine?

Feciorul: Hai numai hai se vă spun o noutate!

Tata: Aicea's!

Feciorul: Știți ce?

Mama: Ce, dragul mamei?

Feciorul: Eu me însor!

Tata: Însoră-te!

Mama: Da pe cine vrei se iei?

Feciorul: Pe Lucia, fata cea mai mare a asesorului orfanal!

Mama: Da frumoasă'i?

Feciorul: Ca un înger, mamă!

Mama: Are și avere?

Tata: Eu după avere nu întreb, noi avem ce ne trebuie, și feciorul nostru ca mâne'i dascăl, ca poimâne popă!

Feciorul: Eu nu știu are ori n'are avere, dar' atâta știu că'i frumoasă și învățată foc — a absolvat toate scările călugărițelor din Sibiu!

Tata: Cum Țici c'o chiamă?

Feciorul: Lucia!

Tata: Dragul tații, iați tu o Florică, o Nuță, ori o Dochie, cum chiamă pe mamăta, și lasă Luciile în potcă. Luciile, ele nici o mămăligă nuți știu face!

Noutăți deochiate.

Ministrul nostru de interne, la propunerea kultur-egyletului din Transilvania, a ordonat uniformarea gendarmeriei în tricolorul național românesc: Pălărie roșie cu pene roșii; gheroc galben și pantaloni albaștri.

* * *

Protopopul Anonimus, prin circulariul seu datat din ziua Mucenicului Daian, a dat de știre tuturor, celor ce li se cuvine a ști, că fără o hârtie de 5 fl. în mână, nime se nu se încerce a'i deschide ușa.

* * *

Dr. Raț a făcut ministrului de interne arătarea, că statutele, pe basa cărora comitetul partidului național român s'a constituit, șiși întemeiază activitatea sa, constau din programul național din 1881, și s'a rugat pentru întărirea acestor statute.*)

* * *

Dr. Gallusmagnificecantansetcucuridicens a două și după primirea căsătoriei civile în casa magnaților și-a înaintat cererea pentru disolvarea căsătoriei sale la judecătoria cercuală competentă.

* * *

În urma vechei tovărășii de principii între Gazeta Transilvaniei și Unirea, începând cu 1 August curent, în locul numărului de Duminecă al Gazetei Transilvaniei va ieși Unirea.

* * *

Galaczi Pop János, în ziua primirei căsătoriei civile în casa magnaților, și'a cumperat un timbru de 50 cr., și a plecat la peșit.

*) Statutele, cu datul ad greecas calendas, au primit clausula de întărire ministerială. Culegătorul.

Renegatul.

Frunză verde lemn belit
 Dómnne mult m'am mai gândit,
 Ce fel de vite mai sunt
 Renegații pe pământ?

Și de gânduri mult pătruns
 Eată la ce am ajuns:
 Ei sunt un fel de amfibe
 Un soiu de vite răci, hîde.

Ei sunt ómeni neformați
 Sunt fals metamorfosați,
 Ađi sunt porci, mâne's gorili,
 Ear' poimâne respertili.

L'a lor vorbă și cuvânt
 Nici ei nu dau cređământ,
 Una đic, alta simțesc,
 Și ear' alta împlinesc.

Ađi mîncă cu Români,
 Mâne beau cu Ungurii,
 Poimâne dorm cu Țigani
 Și jócă cu Jidani!

Pretutindeni, în tot locul
 Bat lela, cercă și norocul,
 Unde'i cauți — acolo nu's
 De cine'ntrubi đic: „sau dus!”

Ađi e alb, mâne e negru,
 Poimâne Pișta'i din Petru,

Ađi cu cióreci și suman,
 Mâne'n pinteni și'n banban.
 Renegații toți din fire
 N'au pe nas piele subțire
 După cum au oamenii,
 Ci au ca rinocerii
 Un plitoc gros ca de porc
 Ori ca acel dobitoc
 La care nemții'i đic Hund,
 Șiși vîr plitul până'n fund
 Unde dau de beătură,
 De hirean și de friptură,
 Cât scrófa cu opt purcei
 Nu mîncă cât doi din ei,
 Dacă gată de mîncat,
 Ori și care renegat
 Se pune la rumegat,
 Rumegă câte-un toast
 Pentru cei ce 'i-a'ndopat,
 Înaltă la Mahomed
 Pentr'o friptură de ied
 Chiar și pe cel cornurat
 Numai dee de mîncat
 Și vin mult de îmbetat.

Renegații au și córne
 Și copite, mēi cocóne;
 Cu copitele lovesc
 Pe ceia ce'i necăjesc,
 Ear' cu córnela împung
 Pe cei ce de ei nu fug.

Sunt deci vite curagióse,	Atât sunt și de fricoși,
Și sunt prea primejdióse	Când careva dintre frați
Celor ce cred în stafii	Đice: pfui, ce renegați!
Și'n alt-fel de nebunii;	Eată deci ce am aflat
Dar' cât sunt de curagióși	Despre omul reneгат!

Intre doi țereni.

— Feciorul meu a sosit ieri dela cetate cu 12 școli în degetul cel mic. M'a costat mult se'l țin 12 ani la școlă, însă nu'mi pare rău, că așa'i de învățat, încât învățătura stă slănină (clisă) pe el!

— Ei, și acum ce vrei se faci din el?

— Dacă Dumnezeu îmi ajută, fac popă din el!

— Da óre n'a fi prea învățat de popă?

— Mă, ala, prelângă cât a învățat în 12 ani, dacă se mai face și popă, apoi îți face singur maslul cel mare, nu îți mai trebuie 7 popi!

— Că ȃeu aia va fi!

Sus Marcule!

Dina, dina dina, da,
Dina, dina, da!

Hop, Marcule din livezi
Că ți-a da nana scoverți,
Jocă tu și iuește
Și lumea o veselește!

Hop Marcule fétul meu
Jocă întâie'n Bârgău,
Dar' jocă bine, cinaș
La bârgănanii fricoși.

Hop! că ei îs foc de paie,
Ași s'aruncă în văpaie,
Mâne ling ce au scupit
Poimâne mințesc cumplit.

Cu ast-fel de luptători
Se și plătește se mori
În crâșmă, lângă butoiu
Că's eroi de nobil soiu!

Mai acu'i anu într'o undă
 Se pun, peana o înfundă
 Domnialor în tintă neagră
 Și scriu o scrisóre dragă
 Lungă și de aderință
 Și în lume o trimbiță
 Ca se se mire lumea
 Ce-a făcut Dan cu Bozga,
 Cu Hângănuț și Beșa
 Și cu domnii etcetera.

Dar' abia se tipări
 Și Bozga și desminți
 Publice, că tot ce'i ȃis
 De dumnialui nu-i subscris.

Atunci Dan cu ceilalți
 Sbierau lunei îngâmfați
 Că se fie ori ce-a fi
 Ei tot n'or tăgădui
 Ce-au scris, scris va rămânea
 Și acum și pururea
 Și'n vecii vecilor Amin.
 Pe aceasta 'nchinău vin
 Și cântau hori oțelite
 De gândea'i că alte vite
 Sbiară. Dar' când fû
 Se dee nas cu Cluju
 Toți negară frumușel
 C'ar fi scris în acel fel
 Cum adecă apărû,
 Unii negau subscrisu,
 Alții disputau sensu

Scurt: nu'și aduceau aminte
 Se fi scris niște cuvinte
 Care-ar putea supëra
 Pe ceva Măria sa.
 Astfel dac'au declarat
 Jurații 'i-au achitat
 Și ei éljen au strigat.
 Astfel fiind Marcule,
 Jócă'n pinteni puiule
 Pe Bărgănași jócă-mi'i
 Pe sub ciur învêrtemi-i
 Și le strigă: Domnilor,
 Domnilor voinicilor,
 Când jucați politica
 Nu mestecați pe Bozga
 Între noi, nici pe ceilalți
 Cari a nega sunt dedați
 Când e vorba de răspuns,
 Hop Mărcuț în sus
 Și de'i vedea că ei fug,
 Strigă-le: Abzug!
 Abzug Dan, abzug Dologa,
 Abzug Oanea, abzug Bozga,
 Abzug Hângănuț și Beșa,
 Abzug, abzug, abzug
 Că bărgăunii fug, fug,
 Fug tocmai ca vacile
 Când le pișcă mușcele,
 De pun códele pe spate
 Și-arată că sunt bărbate.
 Din Bărgău puicuțule
 În Năsëud Marcule

Se joci și se iuești
 Și lui Bodó se'i vestești:
 Jupân Bodó nemeș mare,
 Când mai faci tu arătare
 De valahă răsculare,
 Nu cere pompe de apă
 Că cu acele nu faci treabă
 Ori de le ceri, lasă-le
 Pe tine se te împrôște,
 Că dușul de apă rece,
 După Kneip, face de trece
 Ori-ce morb, chiar și de creri,
 Deci dacă tu pompe ceri
 Las' se te stropească bine
 Pe vicișpan și pe tine
 Și pe toți solgăbirăii
 Fișpanii și vicișpanii
 Din Ardeal, doară, doară
 Cu nițică răcoreală
 Tractați, vă veți modera
 Și nebunii nu'ți visa,
 Cu rebeli nu'ți buiguî
 Și'ți vedea și'ți miroși
 Că aci'n țară la noi
 Rebeli sunteți numai voi!
 Din Năsăud Marcule
 Mergi în Gherla puiule
 Și lui Szabó dictează
 Un circular, se vață
 Ce fel trebuie se fie
 Circularele'n vecie,
 Căci cu astfel de circulare

Ce el scrie, ce el are,
 Se face numai de rîs
 Și pe canonici de plâns:
 Apoi de-acî mergi la Cluj
 La domnul procatoruș
 Ce intentează procese
 La popi și la preutese,
 Și jucând fi iueșce:
 Domnule, ți s'a dus veste
 Preste mări și preste țeri
 De ale tale purtări;
 Însuși Kleberg, că'i magnat,
 Se află scandalisat
 De tine și a ta purtare
 Deci nu te avênta tare,
 Nu te nene zdruhăi
 Că și mâne'i trebuî,
 Mai slăbește din procese
 Contra popi și preutese,
 Mai slăbește dascălii
 Că te pot afurisi
 Și-apoi blăstêmul se leagă
 Când ți-a fi lumea mai dragă.
 Dacă slujba vrei s'o porți
 Poți o leacă se socoți
 Și se dai în judecată
 Jido-ungureasca ceată
 Care scrie nebunii
 Din cari isvorêsc prostii
 Ba resar și barbarii!
 Jócă în vêdutul lumii,
 Jócă și pe Hieronimi,

Și'i strigă lui chiar așa:
Domnule, Măria ta,
Răspunsul tău cel nărod
Ce l'ai dat lui Voevod,
Lui Popescu și Fărcaș
Te trădă de om potcaș!
Au creși că'n întregul lumii
Așa vorbesc toți ministrii

Cu aleșii neamurilor
Parcă'i coada veacurilor!
Altcum din acel răspuns
Num'un lucru am presupus:
Că adecă Hieronimii
Vrea aci în fața lumii
Se arete cum că'i mongol
Id est: Despot, crud și gol!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Politica e unica artă, pe care ori-ce cârpaciu o p^ote exercita liber cu nimbul poetic de măestru. Și până când în d'ale credinței singur Papa dela Roma e infalibil, în politică ori-care prost se poate considera pe sine de Papă.

Noi Români din Șovenistia d'un timp óre-care facem politica cu asemenea ușurătate, cu care țigani încârligă zalele, dar' și politica, pe care o facem, adeseori nu plătește o zală.

Fără școlă politică, la noi Români din Șovenistia politicii ne cresc ca buruenile la umbra gardului, și care strigă mai tare, ala'i politic mai mare.

Un soi particulariu de politici s'a ivit la noi Români din Șovenistia de un timp încóci. Acești politici particulari n'au învățat nimica, știu mai puțin decât au învățat, dar' au un nas, cu care mirósă istoria viitoriului pe cel puțin două-trei septemâni înainte.

Eu pe aceștia îi numesc „politici cu combinațiuni profetice!”

Aceștia nimica nu știu pozitiv, ci combinează tot ce vreau se știe cu pozitivitate hotărâtă.

Political cu combinațiuni profetice, îndată ce a aflat, că Românii adunați la Cluj în procesul memorandumului au trimis pe Onișor și soți în deputațiune la Înaltul Împărat și Rege la Viena, din acest fapt îndată a prorocit căderea ministeriului lui Vekerle. El a argumentat așa: Îndată ce Maiestatea Sa Împăratul va afla nedreptățile, ce ministeriul lui Vekerle face Românilor, nu'l mai poate suferi în capul trebilor.

Vekerle cade!

Nu v'am spus, strigă atunci political cu combinațiuni profetice, că Vekerle trebuie se cadă?

Vekerle cade, dar ca mâța în picioare, de nou vine la putere!

Atunci political cu combinațiuni profetice de nou strigă: Eu am prevădut venirea lui Vekerle de a două oră la putere. Și asta nici nu era greu a prevedea. Vekerle vedându-și în urma deputațiunii lui Onișor și soți la Viena poziția sdruncinată, îndată a conchiemat pe prelații românești la o conferință secretă, și 'i-a rugat se pună la Înălțatul Împărat o vorbă bună pentru el. Așa venirea lui Vekerle din nou la putere a trebuit se fie rezultatul întepunerii prelaților românești la Împăratul.

Politicii cu combinațiuni procești nunumai combinează cu septemâni înainte întâmplările, dar' se consideră totodată pe sine de urzitorii celor întâmplate.

Eu pe atari politici îi asemen cu cocoșii jugăniți, sau cu capaunii, pe care Italianii îi folosesc la ciocirea ouălor!

Italienii, economi raționali cum sunt, ca se nu rețină găinile dela ouat, folosesc capaunii la clocirea ouălor. Ei dau mai întâiu- capaunilor mămăligă muiată în spirt de mâncare. După aceea îi bagă într'un sac, cu sacul îi învîrtesc până ameteșc, apoi îi scot din sac și'i pun pe ouă.

Capaunii est mod preparați clocesc ouăle, scot puii, și'i cresc în credința, că ei sunt tata și mama noiei generațiuni de găini.

Politici de acestia, sau capauni italienești, noi Români avem o grămadă!

Stan Pătitul.

Dintre țigani corturarii's cei mai mari negustori de cai. Ei formează așa-numita aristocrație țigănească.

Caii, cu care țiganii negustoresc, de regulă's orbi, schiopi, uscați, și pe această lume numai aceea chiemare mai au, ca Agnițenii se le tragă pelea, și câinii se le mănânce carnea.

Istoricii, care susțin, că țiganul mai întâiu de tôte'si cumpără o șea, și numai având șea se cugetă cum se

ajungă la un cal, sunt în mare rătăcire. Țiganul mai întâiu de toate și cumpără frâu, apoi biciu.

Frâul e frumos chindesit, și de regulă mai scump decât calul.

Biciul e din pele, gros împletit, de cugeti că-și șerpe, „servește la țigan, pentru ca în lipsa de iarbă, ori fân, se pótă da calului cel puțin ovăs de mâncare.

Șea pörtă cärturarii arare-ori pe cal. Da nici n'au lipsă de șea, pentru-că caii lor ori au șeaua'n spate, ori nu, sunt la spinare așa de ascuțiți, încât cel-ce se sue călare, mai ușor se creapă până subțuori, decât se pótă cădea.

Corturariul cu șea pe cal, ala dacă nu'i vodă, e cel puțin jupân între țigani.

Până când ceialalți țigani, după ce-și pun o pălărie, ori căciulă pe cap, sunt deplin îmbrăcați, corturariul mai are lipsă și de un șerpariu lat din șolduri până subțuori, ca să fie îmbrăcat în gală.

Corturariul, care vrea se-și cumpere cal, se preumblă fălos prin târg cu frâul pe umărul stâng și cu biciul în mâna cea dreaptă. Unde vede apoi un cal atâta vrednic, câți bani are în șerpariu, sare d'odată cu întrebarea „cât cei pe cal?“ scutură mai întâiu frâul înaintea calului, și apoi îi rade una cu biciul preste cöste:

Cere-ți proprietariul calului mai mult, decât el are bani în șerpariu, corturariul pleacă fălos prin târg, și din depărtare de 10—15 pași, bătând cu codăriștea biciului pe șerpariu strigă: Dai'mi calul cu 3 zloți?!

Corturariul făgăduște adecă pentru ori-ce cal numai atâta câtu-ți face pelea — la carne nu reflectează.

Când corturariul însuși are cal de vânzare'n târg, și cineva'l întreabă de preț, se face că n'aude, smânțește calul de frâu, și acesta dedat a primii după atare smân-

ceală una ori două cu biciul preste cõste, sare cât colo. Numai într'un târziu răspunde corturariul cumpărătorului: Ni, da ce mi da pe el pe neșerute!

Încearcă cumpărătorul se caute calul în gură, atunci corturariul îmboldește calul cu cõda codăriștei pe nevedute în fõle de sare oblu'n sus, apoi strigă: Nu judeca calul după gură, că 'și-a ros dinții de zăbatele frâului, ci judecă'l după mutatul piciorilor, și atunci făcând calului un semn din biciu, ori dacă e orb, din frâu, pleacă d'a însăritele prin târg.

Cum corturarii și pregătesc caii pentru târg, am văzut în Ibașfalău.

În curtea unei cărcime din vecinătatea piaței, pe care în Ibașfalău se țin târgurile de țeară, un corturariu se pregătea odinioară se iasă cu calul în târg. Mai întâiu de tõe corturariul a rupt de lângă gard un ilib brusture, și a șters calului urdorile dela ochi, pentru ca calul seu, orb cu desvîrșire, să nu fie împedecat prin urdori la vedere. Miros avea însă calul, pentru-că mereu își da silința se apuce brusturele cu gura.

După aceea corturariul a beut în tovărășie cu calul seu o litră de vinars aldămaș. Corturariul bea vinarsul deadreptul din sticlă, ear' calului îl da vërsat pe bucături de pâne.

Gătându-se vinarsul, corturariul a început a smâncii din frâu, și a țăsăla calul din tõe părțile cu biciul, până când acesta da din picior, ridica din cap, și întindea din cõdă, ca și când ar fi gata se sbõre.

După pregătirile aceste corturariul s'a suit călare, și pentru ca calul se nuși uite lecțiunea cea a primit, 'i-a mai ras câte-va din dreapta și din stânga cu biciul preste flămânzări, apoi 'i-a dat drumul în carieră cătră târg.

Curtea cârcimei, din care corturariul a plecat fălos
 carieră către târg, era largă și avea o poartă deschisă
 și largă, cu'n podișor îngust preste un șanț larg, și
 la ambele capete ale podișorului deschis, dar' altcum plin
 de apă și straiu de brôște.

Corturariul plecând călare pe calul înfocat în sărite
 se uita cu ochii oblu'n tîrg. Calul lui însă, din lipsa lu-
 minei ochilor, neobservând îngustimea podișorului dela porța
 curții, a luat-o pe la capul podișorului din jos, a căduț
 oblu'n cap în șanț, și corturariul preste cap dincolo de
 șanț oblu'n tîrg.

Într'un târziu corturariul 'și-a venit în fire și s'a sculat,
 calul lui însă, dacă cumva magistratul din Ibașfălău nu s'a
 milostivit, și ađi zace sigur în șanț!

Pază militară în bucătărie.

Doamna: Ce caută cătana asta în bucătărie?

Servitorea: Me păzește, când me aflu singură în bucătărie!

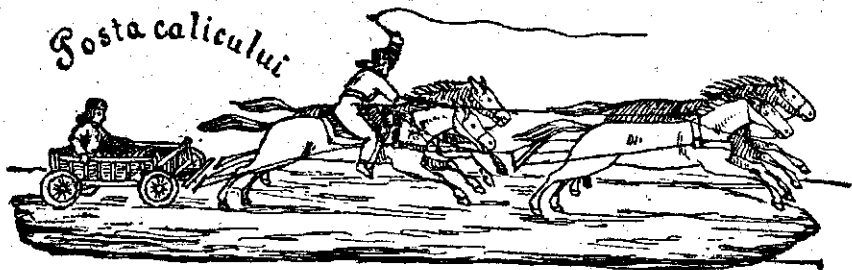

Cismariu de bună speranță.

— Cum esti mulțămît cu băiatul meu, domnule măestru?

— Bine! A minți și a fura știe, acuma numai cisme se învețe a face, apoi tot va ieși ceva din el!

D-lui B. în U.: Nu se pôte. Eu nu aprob fapta, dar' în împrejurările, în care s'a comis, o consider de națională.

D-lui N. Luca: Eu nu știu Dta, ori feciorul Dtale emigrat în România, ați cerut se vi se espedeze Calicul. Atâta știu, că Calicul o jumătate de an vi s'a espedat, și prin urmare trebuie plătit. Dta trebuia se refuzezi primirea, și nu era nici o supărare. Retrimite'mi numerii primiți, și te voiu considera de om cinstit, altcum te pâresc, și prețul abonamentului, sub numele Dtale, îl dăruesc unui cerșitoriu!

Tuturor abonenților: Marcul a plecat la smeură în munții Reșinariului. Urzică Scandalografescu, scandalizat de ordinul ministerial, prin care comitetul partidului nostru național s'a disolvat, a plecat la băile din Ocna Sibiului, ca se'și sere cuvintele. Popii Colac i-s'a pus căsătoria civilă nod în gât, și pe popa Pupază l'au arestat gendarmii, pentru-că ciucurii dela pipă erau în tricolor național românesc. Stan Pățitul a pățit'o, că o grindină teribilă 'ia bătut poveștile până'n rădăcină. Cocóna Gurădulce e disperată, că mâța ei 'și-a strivit cода'n ușă, și a fost silită se 'i-o lege în scândurele. Lui Dr. Amnariu, de multele ploii, 'i s'a muiat cremenea. Radu Ciubuc, afurisând neîntrerupt la legile aduse în luna trecută în parlamentul din Budapaléstina, a răgușit cu desevîrșire. — Așa, în urma acestor crise neprevăđute, Calicului în 1 Septembrie va naște gemeni!